

Město Prachatice

Velké náměstí 3, 383 01 Prachatice

Odbor stavebně správní a regionálního rozvoje MěÚ Prachatice

Č.j.: MUPt/29116/2016

Sp. zn: VÝST: 27954/2016/Jur

Vyřizuje: Ing. Antonín Jurčo

Telefon: +420 388 607 551

Fax: +420 388 313 567

E-mail: ajurco@mupt.cz

**Vaše č.j.: MK 74663/2015 OPP
MK-S 15655/2014 OPP**

Ministerstvo kultury
Odbor památkové péče

Datová schránka: 8spaaur

V Prachaticích dne 12.9.2016

Rozklad proti rozhodnutí o prohlášení rodinného domu Johanna Nepomuka Krále v ulici Nádražní č.p. 364 v Prachaticích za kulturní památku

Město Prachatice dne 31.8.2016 obdrželo rozhodnutí Ministerstva kultury ze dne 29.8.2016 pod č.j.: MK 74663/2015 OPP, MK-S 15655/2014 OPP o prohlášení rodinného domu Johanna Nepomuka Krále v ulici Nádražní č.p. 364, na pozemku st. p. č. 643, včetně pozemku st. p. č. 643, k.ú., obec a okres Prachatice, Jihočeský kraj za kulturní památku.

Uvedeným rozhodnutím Ministerstvo kultury prohlásilo uvedený dům za kulturní památku, a to přes nesouhlas města Prachatice s prohlášením, opakovaně vyjádřený v průběhu správního řízení ve věci.

Město Prachatice na základě usnesení Rady města Prachatice č. 1542/2016 ze dne 6.9.2016 podává proti výše uvedenému rozhodnutí rozklad. Rozhodnutí je napadeno jako celek, a to pro níže popsany rozpor s právními předpisy a níže popsanou nesprávnost řízení, které rozhodnutí předcházelo:

Ministerstvo kultury na str. 4 rozhodnutí uvádí, že „... při aktualizaci dokumentace územního plánu v roce 2012 nebyl dostatečně zohledněn památkový, ... význam Domu J.N.Krále... Nebyl tak dodržen § 23, odst. 4 zákona č. 501/2006 Sb. ... podle kterého změnou stavby ... nesmí být narušeny urbanistické a architektonické hodnoty stávající zástavby“. Obdobné tvrzení je uvedeno na str. 6 rozhodnutí.

K tomu uvádíme, že uvedená argumentace je zcela zcestná, zmatečně spojuje vzájemně nesouvisející postupy. V roce 2012 byla Zastupitelstvem města Prachatice vydána změna č. 7/94 územního plánu sídelního útvaru Prachatice, jejímž předmětem bylo stanovení územních podmínek pro umístění nového recyklačního centra, jehož součástí bude sběrný dvůr, zařízení na likvidaci bioodpadu a dotřídňovací linka, v Krumlovské ulici v Prachaticích. Dále bylo v roce 2012 Zastupitelstvem města Prachatice schváleno pořizování Změny č. 8/94 Územního plánu sídelního útvaru Prachatice, jejímž předmětem je změna stávajícího způsobu využití

areálu Madety a.s. v Krumlovské ulici a jeho bezprostředního okolí z „plochy drobné, ekologicky nezávadné výroby“ na „plochu občanského vybavení“ za účelem výstavby obchodního zařízení (následně realizované obchodní centrum Kaufland). V obou případech se tedy jedná o záměry v jiné části města, než se nachází předmětný dům v Nádražní ulici, čili v rámci těchto záměrů posuzovat význam domu J. N. Krale by bylo zcela nesmyslné.

Dále, bylo-li Ministerstvo kultury přesvědčeno, že v územním plánu města není dostatečně zajištěna ochrana domu J. N. Krale, jehož památkový, historický a kulturní význam, jak uvádí, je obecně známý již od roku 2007, mohlo v souladu s § 44 písm. b) stavebního zákona kdykoli podat návrh na pořízení změny územního plánu, což však neučinilo. MěÚ Prachatice, coby úřadu územního plánování, jako pořizovateli územního plánu Prachatice v této souvislosti nebyly nikdy ze strany orgánů památkové péče poskytnuty žádné informace o kulturních a architektonických hodnotách předmětného domu a ani takovou informaci nezjistil z oficiálních veřejných zdrojů. Na tuto skutečnost Ministerstvo kultury, jako příslušný orgán památkové péče, dokonce neupozornilo ani ve svých stanoviscích v rámci pořizování nového územního plánu města vydaných v letech 2011 a 2013. Úřad územního plánování v rámci své územně analytické činnosti přisoudil vyšší urbanistickou a architektonickou hodnotu sousedním průmyslovým objektům čp. 227, 228 a 231 a jejich ochranu promítnul do současně platné i nově pořizované územně plánovací dokumentace města.

Ustanovení § 23 odst. 4 vyhlášky č. 501/20016, Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (nejedná se o zákon, jak uvádí Ministerstvo kultury, nýbrž vyhlášku), stanovuje obecné požadavky na umístování staveb, čili s územně plánovací činností nesouvisí. Tyto požadavky se aplikují v územních a stavebních řízeních ve věcech konkrétních změn dokončených staveb, tj. nástaveb, přístaveb a stavebních úprav. Uvádět porušení tohoto ustanovení v souvislosti s „aktualizací dokumentace územního plánu“ je tedy zcela nesmyslné. Stejně tak je takové tvrzení nesmyslné i ve vztahu k umístění přeložky silnice II/141, která je novostavbou, nikoli nástavbou, přístavbou či stavební úpravou stávající dokončené stavby.

Ministerstvo kultury ve svém rozhodnutí zohledňuje stanoviska spolku Živá vila, z. s., viz např. str. 6, 7 rozhodnutí.

K tomu uvádíme, že uvedený spolek k předmětnému domu ani vedenému řízení nemá žádný právní vztah. Nájemcem domu a související části pozemku je na základě smlouvy o nájmu fyzická osoba, Bc. Pavla Zelenková, Zdenice čp. 60, a to od 1.10.2014 do 30.9.2016. Spolek tedy není účastníkem vedeného řízení. Vlastníkem budovy je město Prachatice, návrh na prohlášení za kulturní památku podal spolek Pelyněk z. s.

Podle § 50 odst. 1 správního řádu podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Podle § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Z toho je tedy zřejmé, že k argumentům spolku nemůže správní orgán přihlížet, spolek není účastníkem řízení ani svědkem. Přihlížení k podáním spolku tak považujeme za závažnou chybu v řízení.

Uvedené jsme namítali již v průběhu řízení před vydáním rozhodnutí, konkrétně v našem dopisu ze dne 7.7.2016 pod sp. zn.: VÝST: 21116/2016/Jur. Ministerstvo kultury se s tím však v rozhodnutí nevypořádalo. S podáními spolku ministerstvo v řízení nakládá stejně, jako s podáními účastníka řízení, stejně tak stanoviska spolku zohledňuje tak, jako by se o účastníka či svědka jednalo.

Ministerstvo kultury na str. 7 rozhodnutí uvádí, že „... není jasné, zda byly prověřeny veškeré možnosti trasování přeložky silnice II/141...“. Obdobně Ministerstvo kultury na str. 8 rozhodnutí uvádí nedoložení *příslušných posudků a dokumentace, které prověřují jiné možnosti vedení trasy*,. Na str. 9 rozhodnutí ministerstvo zdůrazňuje, že „...město Prachatice ... neprovedlo žádné prověření možností alternativního vedení předmětné přeložky...“.

Na str. 12 rozhodnutí pak Ministerstvo kultury konstatuje, že „...existuje možnost přetrasování přeložky silnice II/141. Vzhledem k tomuto sporu by se měla na dané téma vyvolat veřejná diskuze a záměry města Prachatice a Krajského úřadu jihočeského kraje ještě jednou zvážit a prokonzultovat s laickou i odbornou veřejností. Současný návrh výstavby přeložky silnici II/141 je kontroverzní ...“.

K tomu uvádíme, že Ministerstvo kultury není oprávněno přezkoumávat trasování přeložky silnice, její potřebnost, správnost projektového návrhu či jiné související aspekty, označovat řešení přeložky za kontroverzní apod., neboť tyto záležitosti nespádají do zákonem vymezené působnosti orgánu státní památkové péče. Správní orgán podle § 2 odst. 2 správního řádu uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

Koridor pro přeložku silnice II/141 v úseku Prachatice – Těšovice zahrnující předmětnou budovu, je obsažen v závazných Zásadách územního rozvoje Jihočeského kraje. Trasa přeložky silnice II/141 vedoucí přes předmětnou budovu, je obsažena ve stávajícím závazném územním plánu sídelního útvaru Prachatice. Pro přeložku silnice II/141 v úseku Prachatice – Těšovice je vydané pravomocné a stále platné rozhodnutí o umístění stavby (rozhodnutí MěÚ Prachatice ze dne 5.6.1997 pod č.j.: Výst:1046/97/Rozh/JUR).

Stavbu přeložky silnice II/141 v úseku Prachatice – Těšovice proto musí Ministerstvo kultury bez dalšího považovat za existující limit v území, jako takový ho respektovat, nemůže svými úkony působit proti němu.

Všechny úvahy a tvrzení Ministerstva kultury uvedené v odůvodnění rozhodnutí ohledně přeložky silnice (viz výše) proto nejsou právně relevantní a jsou překročením zákonem vymezené působnosti Ministerstva kultury. Stavba přeložky silnice je existujícím limitem v území, a to v trase, která je dána výše uvedenými právními nástroji (Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje, Územní plán sídelního útvaru Prachatice, rozhodnutí o umístění stavby).

Uvedené jsme opakovaně namítali již v průběhu řízení před vydáním rozhodnutí, konkrétně např. naposledy v našem dopisu ze dne 7.7.2016 pod sp. zn.: VÝST: 21116/2016/Jur. Ministerstvo kultury se s tím však v rozhodnutí nevypořádalo. Naopak, argumentuje nedoložením dokladů prokazujících přezkoumání jiných možností trasování, možností vést trasu jinak apod., čili v rámci postupu v řízení své pravomoci překračovalo, když namísto respektování přeložky silnice II/141 jako existujícího limitu v území hodnotilo její trasování, v této souvislosti žádalo doplnění podkladů, a hodnotilo další aspekty související se silnicí II/141 (např. dopravní opatření u základní školy ve Vodňanské ulici apod., viz text).

Tvrzením, že není jasné, zda byly prověřeny veškeré možnosti trasování přeložky silnice (str. 7 rozhodnutí), rozvíjením, že ani přes výzvu Ministerstva kultury nebyly ministerstvu doloženy příslušné posudky a dokumentace, které prověřují jiné možnosti vedení trasy (str. 8 rozhodnutí), zdůrazněním, že město Prachatice neprovedlo žádné prověření možností alternativního vedení předmětné přeložky (str. 9 rozhodnutí), konstatováními, že existuje možnost přetrasování přeložky silnice, výzvou k veřejné diskuzi, vyslovením kontroverznosti současného návrhu přeložky silnice II/141 (str. 12 rozhodnutí) proto Ministerstvo kultury porušilo § 2 odst. 2 správního řádu. Ministerstvu kultury nepřísluší jakékoli úvahy ohledně např. přetrasování silnice, dalšího řešení záměru přeložky ve veřejné diskuzi, hodnocení kontroverznosti řešení stavby apod. Tyto úvahy Ministerstva kultury jsou jednoznačně překročením jeho zákonné pravomoci, přičemž z nich vychází ve svém rozhodnutí, což jednoznačně plyne ze str. 12 rozhodnutí. Konstatování Ministerstva kultury na str. 12, že tyto

„informace“ pouze bere na vědomí, neboť si je vědomo faktu, že nemůže posuzovat možnosti přetrasování či potřebnosti silnice, tuto naši námitku neřeší, neboť úvahy na toto téma jsou obsaženy průběžně v odůvodnění a je nepochybné, že Ministerstvo kultury k nim při svém rozhodování přihlédlo. Jinak by se jimi vůbec nezabývalo a podrobně a opakovaně by je nezahrnulo do textu odůvodnění; řešení přeložky silnice dle výše uvedených právních aktů (Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje, Územní plán sídelního útvaru Prachatic, rozhodnutí o umístění stavby) by uvádělo bez dalšího jako existující limit v území.

Připomínáme, že k úvahám na toto téma Ministerstvo kultury zřejmě přivedla i podání spolku Živá vila, z.s., který dle našeho názoru není oprávněn v řízení se vyjadřovat (viz výše v textu). Připomínáme, že přeložka silnice II/141 je investicí Jihočeského kraje, nejedná se o stavbu města Prachatic. Město Prachatic je ohledně trasování přeložky vázáno koridorem, který pro přeložku vymezují závazné Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje. Trasu přeložky v rámci koridoru nelze z prostorových důvodů vést jinak, než odpovídá vydanému rozhodnutí o umístění stavby. Prostor pro přeložku silnice je ze západní strany limitován korytem Živného potoka ve vzdálenosti cca 10 m od předmětné budovy (na koryto potoka pak navazuje další souvislá zástavba), z východní strany uceleným komplexem domů čp. 227, 228 a 231 ve vzdálenosti cca 11 m od předmětné budovy - rovněž nesporné architektonické hodnoty - a další navazující zástavbou, včetně železničního nádraží. Považujeme proto za prokázané, že vzhledem k poměrům v území nelze trasu přeložky silnice upravit tak, aby budova čp. 364 mohla být zachována. Připomínáme i zmíněné dlouhodobě plánované a v územním plánu (stávajícím i nově pořizovaném) zahrnuté pokračování přeložky silnice pro napojení na již vybudovaný úsek obchvatu města směrem na Volary (čili hraniční přechod Strážný). Přeložka silnice II/141 v úseku Těšovice – Prachatic tedy je součástí dlouhodobě koncepčně řešeného obchvatu města. Uvedené jsme ministerstvu v průběhu řízení sdělili např. naším dopisem ze dne 23.3.2016.

Ministerstvo kultury na str. 8 rozhodnutí sděluje, že „... *územní plán města Prachatic z roku 1996 byl ze strany Ministerstva kultury připomínkován pouze z hlediska vyhlášené památkové rezervace...*“.

K tomu uvádíme, že Ministerstvo kultury tímto nevypořádalo naši námitku, uvedenou např. v našem dopise ze dne 17.5.2016 pod Výst/14578/2016/Jur, a to, že Ministerstvo kultury je ve svém postupu ve věci návrhu na prohlášení za kulturní památku podle § 4 odst. 4 stavebního zákona prediktivně vázáno svými předchozími stanovisky uplatněnými v rámci procesu pořizování nového územního plánu, kdy proti trase přeložky silnice přes předmětnou budovu neuplatnilo připomínky. Od doby vydání těchto předchozích stanovisek nebyly nově zjištěny a doloženy žádné nové skutečnosti, které by v souladu s § 4 odst. 4 stavebního zákona umožnily změnu dosavadních stanovisek Ministerstva kultury k záměru přeložky silnice, předmětná budova v území existuje stále.

Samo Ministerstvo kultury navíc na str. 4 rozhodnutí uvádí, že „... *význam Domu J. N. Krále ... byl ovšem minimálně od roku 2007 obecně známý.*“. Na str. 8 rozhodnutí uvádí, že „...*průzkum památek architektury 19. a 20. století ... byl Národním památkovým ústavem proveden až v říjnu 2010 a během tohoto průzkumu byly identifikovány nesporné památkové hodnoty předmětného domu.*“. Ministerstvo kultury přitom stanoviska v rámci procesu pořizování nového územního plánu uplatnilo v letech 2011 a 2013, čili v době, kdy, jak samo uvádí, již *nesporné památkové hodnoty předmětného domu* byly známé. Proto nelze přijmout tvrzení Ministerstva kultury (str. 8 rozhodnutí), že návrh na prohlášení za kulturní památku z 17.11.2014 je nově zjištěnou skutečností, která ve smyslu ustanovení § 4 odst. 4 stavebního zákona „zprošťuje“ správní orgán z vázanosti svými předchozími stanovisky.

Podle uvedeného ustanovení by se totiž muselo jednat nejen o skutečnosti nově zjištěné a doložené, nýbrž současně takové skutečnosti, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnila podmínky, za kterých bylo původní stanovisko vydáno. V řešeném

případě však podle Ministerstva kultury byl *památkový, historický a kulturní význam* předmětného domu znám již od roku 2007, *nesporné památkové hodnoty předmětného domu* byly známé od října 2010. Návrh na prohlášení za kulturní památku tedy mohl být uplatněn dříve, stejně tak ve věci mohly z vlastního podnětu konat orgány či organizace památkové péče, což se nestalo. Samotný návrh tudíž rozhodně nezměnil skutečnosti, za kterých byla původní stanoviska Ministerstva kultury vydána, natož pak „podstatně“.

Ministerstvu kultury navíc v rozhodnutí (str. 8) nezmiňuje svá stanoviska z let 2011 a 2013 uplatněná v rámci procesu pořizování nového územního plánu, kdy proti trase přeložky silnice přes předmětnou budovu neuplatnilo připomínky, nepochopitelně zde uvádí připomínkování územního plánu města Prachatice z roku 1996, čili úplně jiné územně plánovací dokumentace.

S naší námitkou, že Ministerstvo kultury je ve svém postupu ve věci návrhu na prohlášení za kulturní památku podle § 4 odst. 4 stavebního zákona prediktivně vázáno svými předchozími stanovisky uplatněnými v rámci procesu pořizování nového územního plánu, se tak Ministerstvo kultury v rozhodnutí nevypořádalo.

Ministerstvo kultury prohlášením předmětného domu za kulturní památku porušilo § 4 odst. 4 stavebního zákona, když prohlášením – znemožňujícím odstranění domu – nerespektovalo svá stanoviska z let 2011 a 2013 uplatněná v rámci procesu pořizování nového územního plánu, kdy proti trase přeložky silnice přes předmětný dům neuplatnilo připomínky.

Ministerstvo kultury na str. 9 rozhodnutí zdůrazňuje, že „...*město Prachatice ve věci zabezpečení silnice II/141, která vede kolem základní školy ... neprovedlo žádné konkrétní dopravní řešení v daném místě zpomalující dopravu nebo zvyšující bezpečnost ...*“. Na str. 12 rozhodnutí také Ministerstvo kultury konstatuje, že „*Zabezpečení silnice II/141 ... je možné i jinými způsoby ... např. zpomalovacími pruhy, semaforem ...*“.

K tomu uvádíme, že Ministerstvo kultury tímto porušilo § 2 odst. 2 správního řádu, neboť hodnotí aspekty, které nespadají do zákonem vymezené působnosti Ministerstva kultury a na tomto základě také činí rozhodnutí ve věci. Toto hodnocení Ministerstva kultury je přitom zcela chybné, formulované bez jakéhokoli zjištění stavu věci. Podle platných technických podmínek TP 85 Zpomalovací prahy, které jsou schváleny Ministerstvem dopravy, je v bodu 1.2 Užití uvedeno: Zpomalovací prahy lze použít na místních komunikacích funkční skupiny C (obslužné) a D1 (pěší zóny, obytné zóny aj.) a na účelových komunikacích. Zpomalovací prahy nelze použít na dálnicích, silnicích a místních komunikacích funkční skupiny A (rychlostní) a B (sběrné). Na průjezdních úsecích silnic a místních komunikacích funkční skupiny B (sběrné) se pro snížení rychlosti používají jiná opatření (dělicí ostrůvky, šikany apod.). Na předmětné silnici II/141 tedy zpomalovací prahy užít nelze. Pro úplnost navíc uvádíme možné negativní dopady zpomalovacích prahů: zvýšení hladiny hluku, zvýšení hladiny emisí, zdroj vibrací, problémy s odvodněním komunikace, náročnější údržba komunikace (včetně zimní), vyšší opotřebení krytu vozovky vlivem dynamických účinků vozidel, překážka pro cyklistickou dopravu, překážka pro pěší.

Pro řešený případ je však zásadní výše uvedená nemožnost použití zpomalovacích prahů na silnici, uvedená ve zmíněných Technických podmínkách TP 85 Zpomalovací prahy. Nemohou tedy být povoleny vlastníkem komunikace (v řešeném případě Jihočeský kraj), Policií České republiky Službou dopravní police, ani silničním správním úřadem. Poznáváme, že Ministerstvem kultury uváděný termín „*zpomalovací pruhy*“ oficiálně neexistuje, jedná se buďto o zpomalovací prah nebo níže uvedou vodorovnou dopravní značku č. V 18 Optická psychologická brzda.

V rámci zvýšení bezpečnosti a plynulosti provozu na předmětné silnici II. třídy č. 141 je v úseku u základní školy v ulici Vodňanská snížena rychlost na 40 km/h. Následně bylo rozhodnuto, že v navazujícím úseku Vodňanské ulice ke hřbitovu bude snížena rychlost na 50 km/h z důvodu zvýšení bezpečnosti chodců na chodníku, který je umístěn souběžně se

silnicí II/141 a toto omezení rychlosti bylo také realizováno. Dlouhodobě je na příjezdu do Prachatic ve směru od Těšovic (Prahy) osazen před základní školou měřič rychlosti, coby preventivní prvek v zájmu snížení rychlosti vozidel a tím zvýšení bezpečnosti silničního provozu. Na vozovce zde byla zřízena vodorovná dopravní značka č. V 18 - Optická psychologická brzda dle vyhlášky č. 294/2015 Sb., v platném znění, kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích. Vodorovné značení bylo s ohledem na větší odolnost zřízeno z plastu. Dále zde byly osazeny velkoplošné dopravní značky - Děti č. A 12 b dle vyhlášky č. 294/2015 Sb., v platném znění, kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích. Přechod pro chodce přes silnici u základní školy byl intenzivně nasvícen oboustranným veřejným osvětlením. Vstup na přechod pro chodce od základní školy je osazen betonovým prvkem omezujícím „rychlý“ vstup do vozovky. V roce 2016 byly za částku přesahující 600 000 Kč bez DPH před přechodem pro chodce před základní školou zřízeny v obou směrech jízdy plochy z materiálu Robinda, které zlepšují přilnavost pneumatik a tím zlepšují brzdový účinek vozidel.

Je tedy zřejmé, že jednak zpomalovací prahy u základní školy ve Vodňanské ulici nelze na silnici II/141 instalovat a jednak zde již pro zvýšení bezpečnosti zejm. chodců byla provedena řada dopravních opatření, vyžadujících i značné peněžní prostředky. Navíc, v době příchodu dětí do školy zde hlídkuje dvoučlenná hlídka Městské policie Prachatice, případně Policie České republiky, což znamená trvalé průběžné náklady na zajištění této činnosti a současně odčerpává kapacitu policie pro jiné úkoly.

Na str. 12 rozhodnutí pak Ministerstvo kultury konstatuje, že „...od roku 1996 neexistuje žádná aktualizace pro tuto lokalitu v územním plánu...“.

K tomu uvádíme, že nebyly a nejsou důvody aktualizovat dopravní řešení stanovené v územním plánu sídelního útvaru Prachatice. O umístění záměru přeložky silnice II/141 v úseku Těšovice – Prachatice bylo územně rozhodnuto v roce 1997. Podle § 90 stavebního zákona musí územní rozhodnutí být v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací. Aktualizace územního plánu naznačeným způsobem ani není možná, neboť územní plán nemůže dle § 43 odst. 3 stavebního zákona obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu nebo územnímu rozhodnutí. Shodné řešení přeložky silnice II/141 v úseku Těšovice – Prachatice obsahuje (v souladu s územním rozhodnutím o umístění této stavby) i pořizovaný nový územní plán, který byl projednán s dotčenými orgány i veřejností, přičemž k němu nebyla uplatněna negativní stanoviska dotčených orgánů ani námítky či připomínky veřejnosti.

Tímto konstatováním Ministerstvo kultury také porušuje své zákonné pravomoci, vyvozuje úvahy v oblastech, k nimž zákonem není povoláno ani k nim není odborně způsobilé.

Ministerstvo kultury se v rozhodnutí vůbec nevypořádalo s naší námitkou uvedenou např. v našem dopise ze dne 17.5.2016 pod Výst/14578/2016/Jur, a to, že vydané pravomocné územní rozhodnutí o umístění stavby přeložky silnice II/141 v úseku Prachatice – Těšovice je podle § 73 odst. 2 správního řádu závazné pro všechny správní orgány, čili i pro Ministerstvo kultury při jeho rozhodování ve věci řízení o prohlášení předmětného domu za kulturní památku. Tato námitka v rozhodnutí není vůbec zmíněna, čímž Ministerstvo kultury porušilo ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Při umístění podle tohoto rozhodnutí musí být předmětný dům odstraněn, neboť trasa přeložky silnice vede přímo přes něj (stavba je umístěna mj. na stavební parcele KN č. 643, na které dům stojí). Je nesporné, že kulturní památku (navíc nově prohlášenou) odstranit nelze. Ministerstvo kultury bylo a je povinno územní rozhodnutí při svém rozhodování v plném rozsahu respektovat, což se nestalo, neboť svým rozhodnutím Ministerstvo kultury znemožnilo realizaci rozhodnutí jiného správního orgánu (stavebního úřadu). Podle uvedeného ustanovení správního řádu je přitom toto rozhodnutí pro Ministerstvo kultury závazné. Musí tedy postupovat tak, aby účinky

rozhodnutí byly v plném rozsahu zachovány, stavbu bylo možné nadále podle něj umístit a následně pro ni vydat stavební povolení. Ministerstvo kultury nesmí svými úkony znemožnit umístění stavby podle vydaného platného pravomocného rozhodnutí o umístění stavby.

Prohlášením domu za kulturní památku tak Ministerstvo kultury porušilo § 73 odst. 2 správního řádu.

Také konstatujeme, že Ministerstvo kultury v rámci hodnocení důkazů a vypořádání námitek mělo provést test citlivosti obou existujících veřejných zájmů, tj. veřejného zájmu na realizaci přeložky silnice II/141 (čili na bezpečnosti občanů, bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a minimalizaci vlivu silniční dopravy na zdraví) a veřejného zájmu na zachování kulturních hodnot předmětného domu. Přestože Ministerstvo kultury takové hodnocení objektivně a přezkoumatelně neprovedlo, dovozuje na str. 12 v posledním odstavci rozhodnutí, že tyto veřejné zájmy jsou srovnatelné. Takový závěr by přitom podle našeho názoru mohl být učiněn pouze na základě znaleckého posudku, který však zpracován nebyl.

Ministerstvo kultury tedy v řízení a následném rozhodnutí procesně pochybilo, neboť nevypořádalo řádně všechny námítky města Prachatice uplatněné v průběhu řízení, nesprávně vyhodnotilo předložené důkazy (zejm. hodnotí řešení přeložky silnice II/141 v úseku Těšovice - Prachatice, namísto jejího respektování jako existujícího limitu v území), v řízení jednalo a v rozhodnutí přihlíželo k tvrzením subjektu, který nebyl povolán se v řízení vyjadřovat (Živá vila, z. s.) a porušilo několik zákonných ustanovení (§ 2 odst. 2, § 68 odst. 3 a § 73 odst. 2 správního řádu, § 4 odst. 4 stavebního zákona).

Navrhujeme proto, aby v řízení o rozkladu bylo napadené rozhodnutí změněno tak, že rodinný dům Johanna Nepomuka Krále v ulici Nádražní č.p. 364, včetně pozemku st. p. č. 643, k.ú., obec a okres Prachatice, Jihočeský kraj, se za kulturní památku neprohláší.

Takto bude plně vyhověno rozkladu města Prachatice, které je jediným účastníkem řízení.

Zároveň si Vás dovoluujeme informovat, že jsme oslovili zástupce Jihočeského kraje, jakožto budoucího investora přeložky silnice II/141 v úseku Těšovice – Prachatice, aby se vyjádřil k závěrům učiněným v napadeném rozhodnutí. Žádáme Vás, abyste reakci Jihočeského kraje, která bude Ministerstvu kultury zaslána samostatně přímo Jihočeským krajem, převzali do správního spisu a zohlednili ji v rámci řízení o rozkladu.

S pozdravem

Ing. Martin Malý
starosta města Prachatice